

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 287

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 996

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 99/1973 «περὶ συστάσεως Κεφαλαίου Ναυτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν Δημοσίαν Ναυτικὴν Ἐκπαίδευσιν».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 99/1973 ἀντικαθίσταται ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἑξῆς:

«1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγραφος 1 περίπτωσις α' τοῦ παρόντος μηνιαία πρὸς τὸ Κεφάλαιον Ναυτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὀφειλομένη εἰσφορὰ τῶν ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένας σημαίας συμβεβλημένων ἀσφαλιστικῶς μετὰ τοῦ ΝΑΤ πλοίων ὁρίζεται εἰς λίρας Ἀγγλίας κατὰ πλοῖον, ὡς ἡ ἑπομένη κλιμάκωσις:

Πλοῖα κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος	Μηνιαία εἰσφορὰ εἰς λ. Ἀγγλ.
100— 1.000	20.00
1.001— 3.000	40.00
3.001— 5.000	108.00
5.001—10.000	144.00
10.001—20.000	216.00
20.001—40.000	240.00
40.001—60.000	288.00
60.001—80.000	336.00
80.001 καὶ ἄνω	394.00

2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐτῶν 1977 καὶ 1978 ἡ ἀνωτέρω εἰσφορὰ κλιμακοῦται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1977 ὡς ἑξῆς:

Πλοῖα κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος	Μηνιαία εἰσφορὰ εἰς λ. Ἀγγλ.
100— 1.000	16.00
1.001— 3.000	34.00
3.001— 5.000	90.00
5.001—10.000	120.00
10.001—20.000	180.00
20.001—40.000	210.00
40.001—60.000	240.00
60.001—80.000	280.00
80.001 καὶ ἄνω	330.00

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 99/1973 προστίθεται ἐδάφιον (στ) ἔχον ὡς ἑξῆς:

«στ. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων σχέσεων καὶ κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Δημοσίας Ναυτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ τὴν βράβευσιν τῶν πρωτευόντων σπουδαστῶν τῶν Δημοσίων Σχολῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

2. Ὡσαύτως εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 4 προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«2. Αἱ κατὰ τὰ ὡς ἄνω δαπάναι ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Σχολῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 997

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν καὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Σύστασις.

Συνιστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν» (ΤΕΑΜ), ἀποκαλούμενον ἐν τοῖς ἑπομένοις, χάριν συντομίας, «Ταμεῖον», ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 2.

Σκοπός.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ πρόσθετος ἀσφάλισις τῶν, περὶ ὧν τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, προσώπων, διὰ τῆς χορηγήσεως εἰς ταῦτα μηνιαίας παροχῆς (συντάξεως) καταβαλλομένης περιοδικῶς κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐν περιπτώσει γήρατος ἢ ἀναπηρίας, ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Ἄρθρον 3.

Ἠσφαλισμένοι.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἔναντι ἀμοιβῆς, ἐφ' ὅσον, διὰ τὴν τοιαύτην ἐργασίαν των, εἶναι ἠσφαλισμένα εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως καὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως ἢ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ὑπαγωγὴ εἰς τὴν Ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου χωρεῖ κατὰ κατηγορίαν μισθωτῶν, διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοῦ, διὰ τῶν αὐτῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ὁριζομένου χρόνου.

3. Πρόσωπα ὑπερβάντα τὸ 30όν ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως ἑκάστης κατηγορίας μισθωτῶν, δύνανται, δι' αἰτήσεώς των μὴ δυναμένης νὰ ἀνακληθῇ καὶ ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν, νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς τοιαύτης ἀσφαλίσεως, τυχὸν δὲ καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων ἐπιστρέφονται ἀτόκως.

4. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάγονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. :

α. Οἱ ἀπασχολούμενοι ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ σχέσιν εἰς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως λιγνιτωρυχείων, μεταλλείων, καὶ λατομείων.

β. Οἱ ἀπασχολούμενοι ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ σχέσιν ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

5. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ ὑπαγωγῆς ἢ μὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 4.

Πόροι.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι :

α) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων, ὁριζομένη εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν (3%) τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, τῶν, κατὰ τὴν ἑκάστοτε διέπουσαν τὸ ΙΚΑ νομοθεσίαν, ὑποκειμένων εἰς εἰσφορὰς ὑπὲρ αὐτοῦ.

β) Μηνιαία ἰσόποσος συνεισφορὰ τῶν ἐργοδοτῶν.

γ) Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων καὶ αἱ πάσης φύσεως πρόσοδοι ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

δ) Πᾶσα ἐκ χαριστικῆς αἰτίας παροχὴ πρὸς τὸ Ταμεῖον διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου.

2. Αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, τοῦ χρόνου ἀποδόσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιβολῆς προσθέτων τελῶν, ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ περὶ τῶν εἰσφορῶν καὶ συνεισφορῶν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Σύνταξις γήρατος — ἀναπηρίας — θανάτου.

(Προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως).

1. Ὁ ἠσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος, ἐάν, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου, ἔτυχε συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐκ τοῦ ΙΚΑ ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως αὐτοῦ καὶ ἐπραγματοποίησε 1.000 ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

Τὸ ὡς ἄνω κατώτατον ὅριον ἡμερῶν ἐργασίας αὐξάνεται προοδευτικῶς εἰς 4050 ἡμέρας ἐργασίας, προστιθεμένων εἰς τὰς 1.000 ἡμέρας ἐργασίας ἀνὰ 175 τοιούτων, κατὰ μέσον ὅρον, καθ' ἕκαστον ἑπόμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἕκτου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Ταμείου, διὰ τούς, κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἕκτου ἔτους ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3, ὁρισθησομένου χρόνου, διὰ τοὺς ὑπαγομένους ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

2. Ὁ ἠσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, ἐὰν μετὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τοῦ Ταμείου, ἔτυχε συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐκ τοῦ ΙΚΑ, ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως αὐτοῦ καὶ ἐπραγματοποίησε 700 ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τὰς ὁποίας τοὐλάχιστον 300 ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων ἐκείνου κατὰ τὸ ὁποῖον κατέστη ἀνάπηρος, ἢ τὸν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀπαιτούμενον ἑκάστοτε ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας.

Τὸ ὡς ἄνω κατώτατον ὅριον τῶν 700 ἡμερῶν ἐργασίας αὐξάνεται προοδευτικῶς εἰς 1.500 ἡμέρας ἐργασίας, προστιθεμένων εἰς τὰς 700 ἡμέρας ἐργασίας ἀνὰ 100 τοιούτων κατὰ μέσον ὅρον καθ᾽ ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀρχῆς γενομένης κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Εἰς περίπτωσιν θανάτου συνταξιούχου τοῦ Ταμείου ἢ ἠσφαλισμένου, ἔχοντος συμπληρώσει τὰς χρονικὰς προϋποθέσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων, δικαιοῦνται συντάξεως τὰ μέλη οἰκογενείας τοῦ θανόντος, τὰ ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τῆς ἑκάστοτε κειμένης νομοθεσίας ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως αὐτοῦ.

4. Αἱ ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμεναι χρονικαὶ προϋποθέσεις δὲν ἀπαιτοῦνται καὶ ἀποκτᾶται δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἐφ᾽ ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ ΙΚΑ ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθε συνεπείᾳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος μετὰ τὴν ἔναρξιν λειτουργίας τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

Διαπίστωσις ἀνικανότητος.

Ἡ γνωμάτευσις τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ὀργάνου τοῦ ΙΚΑ ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως περὶ τοῦ βαθμοῦ ἀναπηρίας καὶ τῆς χρονικῆς διαρκείας ταύτης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐρείδεται ἡ σχετικὴ πρᾶξις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐκ τοῦ φορέως τούτου, εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐκ τοῦ Ταμείου, μὴ ἀπαιτουμένης ἐκ νέου παραπομπῆς πρὸς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 7.

Ἄσκησις δικαιώματος — Ἔναρξις καταβολῆς συντάξεως.

1. Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δι᾽ αἰτήσεως ὑποβαλλομένης μετ᾽ ἀντιγράφου τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἐκ τοῦ ΙΚΑ ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ταμεῖον.

2. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως καταβολῆς τῆς συντάξεως ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐφ᾽ ὅσον ἡ αἴτησις ὑποβληθῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ὑπὸ του φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, ἀποφάσεως. Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης.

Ἄρθρον 8.

Διοικητικὸν Συμβούλιον. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

1. Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου :

α) Ἐξ ἑνὸς πτυχιούχου Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς, ἔχοντος γνώσεις καὶ πεῖραν περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ θέματα, ὡς Προέδρου.

β) Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

γ) Ἐκ δύο ἐκπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν.

δ) Ἐκ δύο ἐκπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων.

ε) Ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν συνταξιούχων καὶ μέχρις ὑπάρξεως ἱκανοῦ ἀριθμοῦ συνταξιούχων ἐξ ἑνὸς εἰσέτι ἐκπροσώπου τῶν ἠσφαλισμένων.

2. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετ᾽ ἰσαρίθμων ἀναπληρωματικῶν διορίζονται ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ, δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Χρέη Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁριζόμενος δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, ἡ θητεία τοῦ ὁποίου λήγει ὁμοῦ μετὰ τῆς θητείας τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχει, ἄνευ ψήφου, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἀνώτατος ἢ ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰ τῆς συγκροτήσεως, λειτουργίας καὶ ἀπαρτίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτοῦ μετὰ τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως, τὰ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου αὐτοῦ, τὰ τῆς ψηφοφορίας, τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μελῶν καὶ τῶν προϋποθέσεων διορισμοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ θέματα ἢ λεπτομέρειαι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Δ.Σ., καθορίζονται δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9.

Ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦντος Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἐγκρίνεται καὶ τροποποιεῖται τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου, δι᾽ οὗ ὁρίζονται ἡ ἔναρξις τῆς παρ᾽ αὐτῷ ἀσφαλίσεως, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ συνεισφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν, τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτῶν, ὁ τρόπος διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐν γένει τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου, τὸ ὕψος τῶν καταβαλλομένων παροχῶν, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου.

2. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ὁρίζονται τὰ τῆς συστάσεως, συνθέσεως, συγχωνεύσεως καὶ καταργήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, τὰ τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων, τὰ τῆς συστάσεως, συγχωνεύσεως καὶ καταργήσεως μονίμων καὶ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου θέσεων, τὰ τῆς διαρθρώσεως τῶν θέσεων κατὰ κλάδον, βαθμοὺς καὶ εἰδικότητας, τὰ τῶν προσόντων τούτων, τὰ τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεώς των, ὡς καὶ τὰ τῆς κατατάξεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε τροποποιουμένου Ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου.

3. Ἡ περαιτέρω διάρθρωσις τῶν τμημάτων εἰς Γραφεῖα καὶ αἱ ἁρμοδιότητες αὐτῶν καθορίζονται δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

4. α) Δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸ ΙΚΑ, ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

β) Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Κοιν. Ὑπηρεσιῶν δι᾽ ἀποφάσεώς του, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸ τελευταῖον, τὴν διὰ τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἄσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ταμείου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

γ) Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου (τρόπος ἀποδόσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ κ.λ.π.) καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ΙΚΑ διὰ τὰς προσφερομένας πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρον 10.
Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος δύνανται αἱ συσταθησόμεναι τακτικαὶ θέσεις τοῦ Ταμείου νὰ πληροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ μετατάξεως ὑπαλλήλων ἐξ ἑτέρων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας ὁριζόμενα τυπικὰ προσόντα.

2. Ἡ μετάταξις τῶν ἀνωτέρω ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. α' τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 31.12.1956 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. 307/1956 τ. Α') «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 96 καὶ 97 τοῦ Νόμου 1811/1951» καὶ τοῦ ἀπὸ 23.12.1955 Β. Δ/τος, ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953».

3. Μέχρις ὁριστικῆς πληρώσεως τῶν συσταθησομένων τακτικῶν θέσεων τοῦ Ταμείου διὰ διορισμοῦ ἢ μετατάξεως, ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ δύναται νὰ διεξάγεται δι' ὑπαλλήλων ἀποσπωμένων, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγρ. δ τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ/τος, ἐξ ἑτέρων Ὀργανισμῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεως, δι' ἑξάμηνον χρονικὸν διάστημα, δυνάμενον νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἑξάμηνον.

Ἄρθρον 11.
Τελικαὶ διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις Κλαδικοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν ἔχοντος μορφὴν Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

2. Ἐκ τῶν λειτουργούντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου Ταμείων Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, συγχωνεύονται εἰς τὸ Ταμεῖον, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ Ταμεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τῶν ἀσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, τῶν ἐκ τῆς περιουσίας προσόδων αὐτῶν, τῶν προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἐκτάσεως τούτων καὶ τῶν ἐξόδων διοικήσεως τούτων, δὲν δύνανται νὰ παράσχουν τὴν ἐλαχίστην ἀσφαλιστικὴν προστασίαν τὴν ὁποίαν παρέχει ἑκάστοτε τὸ Ταμεῖον.

3. Ἡ συγχώνευσις ἐνεργεῖται διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦντος Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Διὰ τῆς συγχωνεύσεως ὑποκαθίσταται τὸ Ταμεῖον αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως εἰς πάντα ἐν γένει τὰ ἐμπράγματα καὶ ἐνοχικὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου, ὡς οἱονεὶ καθολικὸς διάδοχος. Εἰς τὸ περιθώριον τῶν οἰκείων βιβλίων μεταγραφῶν σημειοῦται, προκειμένου περὶ ἀκινήτου, ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπερχομένη μεταβολή.

Ἐκκρεμεῖς δίκαι τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου συνεχίζονται ἄνευ διακοπῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου, νομιμοποιουμένων πρὸς τοῦτο ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς.

Διὰ τῶν ἰδίων Π. Δ/των ρυθμίζονται καὶ τὰ τῆς εντάξεως τῶν θέσεων τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου εἰς τοὺς οἰκείους Κλάδους μονίμου προσωπικοῦ ἢ εἰς ὁμάδας κατ' εἰδικότητα θέσεων τοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ εἰς ὃ συγχωνεύονται Ταμείου.

Ἄρθρον 12.
Σύστασις Κλάδων Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργοδοτῶν.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ οἰκείου Ταμείου κυρίας ἀσφαλίσεως ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν καὶ αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων, δύναται νὰ συνιστᾶται παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ, Κλάδος Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ οἰκείου Ταμείου, τῶν μὴ ἠσφαλισμένων εἰς ἕτερον ταμεῖον ἢ Κλάδον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, χρηματοδοτούμενος διὰ τῆς ἀτομικῆς εἰσφορᾶς αὐτῶν, ἔχων ἰδίαν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν αὐτοτέλειαν.

2. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, Ταμείου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦντος Συμβουλίου Κοιν. Ἀσφαλίσεως, ἐγκρίνεται καὶ τροποποιεῖται τὸ καταστατικὸν τοῦ συνιστωμένου Κλάδου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τούτου καὶ τῆς παρ' αὐτῷ ἀσφαλίσεως, ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου κατηγορίας ἢ κατηγοριῶν ἀπασχολουμένων, τὸ ὕψος τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἠσφαλισμένου, τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων, ὁ τρόπος διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐν γένει τῶν κεφαλαίων τοῦ Κλάδου, αἱ προϋποθέσεις τὰς ὁποίας δέον νὰ πληροῦν τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα διὰ νὰ τύχουν παροχῶν, τὸ ὕψος τῶν παροχῶν, ὁ κύκλος τῶν προστατευομένων ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου προσώπων, ὁ τρόπος τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς προϋπηρεσίας τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτης ποσῶν, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Κλάδου, μὴ ἀναφερομένη εἰς θέματα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 825/1978 προστίθεται παρ. 1α ἔχουσα οὕτω:

«1α. Προκειμένου περὶ τῶν συνταξιοδοτηθέντων ἀπὸ 1.1.1967 μέχρι 31.12.1976, ὧν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὑπελογίσθη ἀρχικῶς ἢ ἀνακαθωρίσθη μεταγενεστέρως (Π.Δ. 199/1975) βάσει τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου ἀσφαλιστικῆς κλάσεως ὁριζομένης εἰς τὸν ἐν συνεχείᾳ πίνακα, κατ' ἀντιστοιχίαν τοῦ ἔτους ἐνάρξεως τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως, ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κλάσις ἀνακαθορισμοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς XIV, ἐφ' ὅσον οὗτοι, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἀνῆκον ἐπὶ 300 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς δύο συναπτῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν χρονικῆς περιόδου μέχρι καὶ 31 Δεκεμβρίου 1965 εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ν.Δ. 346/1974 ἰσχύουσαν XIV παλαιὰν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν (τεκμαρτὸν 210 δρχ.) ἄνευ ὑπολογισμοῦ Δώρων ἑορτῶν καὶ ἐπιδόματος ἀδείας.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὴν αὐτὴν παλαιὰν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν (XIV) ἀνῆκον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐντὸς δύο συναπτῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῆς χρονικῆς περιόδου 1.1.1965—31.12.1967 ἢ 1.1.1967—31.12.1969 ἡ κλάσις ἀνακαθορισμοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς XIII καὶ XII ἀντιστοίχως».

ΠΙΝΑΞ

Ἔτος ἐνάρξεως καταβαλλομένης συντάξεως	Ἀσφαλιστικὴ κλάσις
1967, 1968	X
1969	IX
1970	VIII
1971	IX
1972, 1973	VIII
1974	VII ἢ VIII
1975	X

2. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη μὲ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 825/1978, προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν προσαυξάνεται διὰ τὴν σύζυγον κατὰ τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον ποσὸν τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἀσκεῖ ἐπάγγελμά τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιοῦχος ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ Δημοσίου καὶ ἑνὸς εἰσέτι ἡμερομισθίου δι' ἕκαστον τέκνον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τροποποιηθεῖσα ἰσχύει».

Καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς αὔξησιν τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου ὁ ἀναπροσαρμογὸς τῆς ὡς ἄνω προσαυξήσεως χωρεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 825/78.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 825/1978 δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ ΙΚΑ οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν καὶ ἑτέραν σύνταξιν ὡς ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ σύνθεσις, συγκρότησις καὶ λειτουργία τῶν παρὰ τῷ Ἱδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κατωτέρω συλλογικῶν ὀργάνων:

α) Τοῦ Πενταμελοῦς Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

β) Τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀξιολογήσεως ὑποψηφίων πρὸς πρόσληψιν ἰατρῶν.

γ) Τοῦ Πενταμελοῦς Ἀνωτάτου Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

δ) Τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς διενεργείας διαγωνισμῶν ἐκτελέσεως ἔργων καὶ στεγάσεως,

ὁρίζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς θεσπίσεως τῶν κανονισμῶν τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τοὺς Προέδρους, τὰ μέλη καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἁρμοδίων, κατὰ τὴν ἑκάστοτε κειμένην περὶ ΟΓΑ νομοθεσίαν, διὰ τὴν ἐξέτασιν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς συνταξιοδότησιν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ὡς καὶ εἰς τοὺς Προέδρους, τὰ μέλη καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἁρμοδίων πρὸς καθορισμὸν τῆς ἡλικίας τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΟΓΑ, καταβάλλεται ἀποζημίωσις καθοριζομένη ἑκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἴτε κατὰ συνεδρίασιν, εἴτε κατὰ κρινομένην ὑπόθεσιν, εἴτε κατὰ συνδυασμὸν ἀμφοτέρων τῶν τρόπων τούτων.

2. Εἰς ἕκαστον Ὑποκατάστημα τοῦ Ι.Κ.Α. δύναται νὰ συσταθῇ εἰδικὴ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν καὶ διεκπεραίωσιν τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας ἠσφαλισμένων τοῦ Ο.Γ.Α. κατὰ τὴν κειμένην περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 16.

Μετατασσόμενοι ὑπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν δύνανται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς μετατάξεώς των, εἴτε νὰ διατηρήσουν τὰ ἀσφαλιστικὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχον πρὸ τῆς μετατάξεώς των, εἴτε νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν καθεστὼς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς ὃν μετατάσσονται.

Ἄρθρον 17.

1. Θήλεις ἠσφαλισμέναι, ὑπαγόμεναι ἐξ ἰδίου δικαιώματος δι' ὑγειονομικὴν περίθαλψιν εἰς φορεῖς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ ἀσφαλίζουν εἰς αὐτοὺς τὰ τέκνα των, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ταῦτα ἤθελον διαγραφῇ παρὰ τοῦ πατρός των ἐκ τοῦ φορέως εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς προστατευόμενα μέλη αὐτοῦ, εἶναι ἠσφαλισμένα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ σύζυγος ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τέκνων ἀποφασίζει ἐκείνη περὶ τῆς ἀσφαλίσεώς των, ἐφ' ὅσον ἡ ἀσφάλισίς της εἶναι εὐνοϊκωτέρα διὰ τὰ τέκνα.

2. Ἡ ἀσφάλισις τῶν τέκνων, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῆς ἠσφαλισμένης, λήγει ἅμα τῇ συμπληρώσει τῶν προϋποθέσεων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἑκάστου φορέως.

3. [illegible] τοῦ παρόντος [illegible] ἑκάστου φορέως [illegible].

4. [illegible] ὑποχρεωτικῆς καταβολῆς προσθέτου ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἀσφάλισιν μελῶν οἰκογενείας εἰς φορεῖς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, αὕτη καταβάλλεται καὶ διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀσφάλισιν τῶν τέκνων.

5. Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Ἄρθρον 18.

Ἡ θητεία τῶν ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων, περὶ ὧν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 574/77 (ΦΕΚ 180/77 τ. Α'), παρατείνεται ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, πλὴν τοῦ Ο.Γ.Α. καὶ τοῦ Ι.Κ.Α., προβλεπομένη σύνταξις τῶν ἀγάμων τέκνων θανόντων ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων διακόπτεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἤ, ἐν περιπτώσει συνεχίσεως τῶν σπουδῶν των, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Τὰ ἀνωτέρω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέκνων ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθεν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὁρίων τούτων ἡλικίας.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς ἀγάμους ἢ διαζευγμένας θυγατέρας ἡ σύνταξις ἐπαναχορηγεῖται ἤ, συντρεχούσης περιπτώσεως, τὸ πρῶτον χορηγεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐργάζονται ἢ δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἑτέρας πηγῆς. Τὸ ὅριον τοῦτο προσαυξάνεται εἰς τὸ 60ὸν ἔτος ἀπὸ 1.1.1982 καὶ εἰς τὸ 65ον ἀπὸ 1.1.1985.

3. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται ἀπὸ 1.1.1980.

4. Ἀπονεμηθεῖσαι ἢ ἀπονεμηθησόμεναι συντάξεις, τῶν ὁποίων ἡ ἔναρξις καταβολῆς ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.79 χρονικὸν διάστημα, καθ' ὑπέρβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνεχίζουν καταβαλλόμεναι.

Ὡσαύτως συνεχίζουν καταβαλλόμεναι αἱ συντάξεις, αἱ ἀπονεμηθησόμεναι βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς ὑπογείους στοὰς τῶν Μεταλλείων —Λιγνιτωρυχείων, δικαιοῦνται συντάξεως ἐκ τοῦ ΙΚΑ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον ἔχουν πραγματοποιήσει ἢ θὰ πραγματοποιήσουν 4.050 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὰς περὶ ὧν ἀνωτέρω ὑπογείους στοάς, ἐκ τῶν ὁποίων 500 τοὐλάχιστον μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αἱ ὡς ἄνω 500 ἡμέραι ἐργασίας προσαυξάνονται ἀνὰ 200 τοιαύτας κατὰ μέσον ὅρον δι' ἕκαστον ἔτος ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1.1.1984 καὶ ἐφεξῆς καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 4.050.

3. Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαιροῦνται οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τούτου ἄγοντες τὸ 58ον καὶ ἄνω ἔτους τῆς ἡλικίας των.

4. Διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἠσφαλισμένων, καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ κλάδου συντάξεως τοῦ ΙΚΑ πρόσθετος εἰσφορὰ ἴση πρὸς τὸ 7.50% ἐπὶ τῶν εἰς εἰσφορὰς ὑποκειμένων ἀποδοχῶν, κατανεμομένη εἰς βάρος τοῦ ἐργοδότου 5% καὶ εἰς βάρος τοῦ ἠσφαλισμένου 2.50%.

5. Κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὸν τρόπον εἰσπράξεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου πρόσθετου εἰσφορᾶς, τὸν τρόπον ἀποδείξεως τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πραγματοποιηθέντων, ὡς καὶ τῶν ἐν τῷ ἑξῆς πραγματοποιουμένων εἰς ἐργασίας [illegible] ἡμερομισθίων, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν λεπτομέρειαν.

Ἄρθρον 21.

1. [illegible] τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ [illegible] /77 [illegible] περὶ [illegible] συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ Κοινω-

νικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ καταβολὴ τῶν παρὰ τοῦ ΙΚΑ χορηγουμένων συντάξεων εἰς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας Ἕλληνας ὑπηκόους καὶ ὁμογενεῖς ἀναστέλλεται, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιοῦχος, ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας, περὶ ἧς κρίνουν τὰ ἁρμόδια ὄργανα τοῦ ΙΚΑ, παραμένει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἄνω τῶν 6 μηνῶν».

Ἄρθρον 22.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης κατόπιν γνώμης τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται τὸ τιμολόγιον νοσηλίων - τροφείων, τὸ ὁποῖον καταβάλλουν οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ διὰ τὰ τέκνα τῶν ἠσφαλισμένων τους, τὰ ὁποῖα περιθάλπονται εἰς τὰ ἱδρύματα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 861/79 «περὶ ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας καὶ ἀπονομῆς τῶν πάσης φύσεως παροχῶν εἰς τοὺς ἀσφαλισμένους τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν, ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ οἱ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐργατοτεχνῖται καὶ βοηθοί, οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς Ὑδραυλικὰς ἐν γένει ἐργασίας, Καλοριφέρ, εἰς ἐργασίας κοπῆς, ἐπεξεργασίας καὶ τοποθετήσεως ὑαλοπινάκων καὶ εἰς ταπετσαρίας ἐπίπλων γενικῶς, ὡς καὶ τὸ τμῆμα τῶν μαρμαράδων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸν ὄνυχα.

2. Τὰ τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προσώπων τὸ πρῶτον ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου διὰ τοῦ παρόντος ρυθμίζονται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ 347/66 Β. Δ/τος ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Π.Δ. 816/9.10.79 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου τῶν νέων περιοχῶν».

Ἄρθρον 24.

Ἡ, ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 825/78, προβλεπομένη προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἡμερῶν ἐργασίας, παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 25.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 460/76 τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως:

«2. α) Ὡς βαθμὸς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοεῖται ὁ βαθμὸς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὁποίου ἐλάμβανεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν κρατήσεις.

β) Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταστάντας βοηθηματούχους τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον καταβάλει τὰς τυχὸν ἀπαιτουμένας συμπληρωματικὰς κρατήσεις των.

Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μηνιαίου βοηθήματος τούτων θὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ τελευταίου πρὸ τῆς ἐξόδου των μηνός, πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἰσχύοντος τοιούτου κατὰ τὴν 31.12.1976»

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ κατώτατον ποσὸν μηνιαίου βοηθήματος τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ἀστυν. Πόλεων, ὁρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων (500) δρχ. δι' ἅπαντας τοὺς μετόχους (ἀμέσους ἢ ἐμμέσους).

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ αὐξάνεται τὸ κατώτατον ποσὸν βοηθήματος ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουν ἐφαρμογὴν δι' ὅλους τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1979.

Ἄρθρον 27.

1. Ὁ ἀναγνωριζόμενος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς συντάξιμος, χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 329/76 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τοῦ Α.Ν. 1854/51 περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ἀναγνωρίζεται καὶ ὑπὸ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ οἰκείου Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

3. Ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ καταβολῇ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ γινόμενον τῆς κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἰσχυούσης τακτικῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγνωριζομένων μηνῶν.

4. Ἡ ἐξόφλησις τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐνεργεῖται εἴτε ἐφ' ἅπαξ, ὅτε παρέχεται ἔκπτωσις 10%, εἴτε εἰς μηνιαίας δόσεις, ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἑκάστου Ταμείου, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ἀριθμοῦ τούτων νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγνωριζομένων μηνῶν.

5. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἶναι δυνατὴ ἡ προσμέτρησις τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου, τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς συντάξεως ὅσον καὶ διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ ποσοῦ ταύτης, πρὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς διὰ τὴν ἐξαγορὰν τούτου ὀφειλῆς.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τῶν ἄνω Ταμείων, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος αὐτὸς ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἢ τὸν Ὀργανισμὸν Κυρίας Ἀσφαλίσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ὅπου δὲν ὁρίζεται ἄλλως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1022

Περὶ κυρώσεως Πινάκων ἐκτάκτου κρίσεως καὶ ἐπαναχρίσεως Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ Ξηρᾶς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰ ἄρθρα 39 καὶ 45 τοῦ Ν.Δ. 178/69 «περὶ Ἱεραρχίας, Προαγωγῶν καὶ Τοποθετήσεων τῶν Μονίμων Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

β) Τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 5 καὶ 6/Σ. 43/79 ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων.

γ) Τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 242, 243 καὶ 244/Σ. 27/1979 ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 21, 25, 26, 27, 28 καὶ 29/12.12.79 Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Στρατοῦ Ξηρᾶς ὑπ' ἀριθμὸν 1.

ε) Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 31, 32 καὶ 34/1979 Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Στρατοῦ Ξηρᾶς ὑπ' ἀριθμὸν 2, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ ὁρίζομεν:

Κυροῦμεν:

α) Τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων συνταχθέντας πίνακας, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 5 καὶ 6/Σ. 43/79 ἀποφάσεών του:

Ἔτους 1975.

1) Ἀποστρατευτέου Ταγματάρχου Πεζικοῦ.

Ἔτους 1979.

2) Προακτέου κατ' ἐκλογὴν Συνταγματάρχου Διαβιβάσεων.

3) Προακτέων κατ' ἀρχαιότητα Συνταγματαρχῶν Πεζικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Διαβιβάσεων.

β) Τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου συνταχθέντας πίνακας, ἔτους 1979 — 80, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμῶν 242, 243 καὶ 244/Σ. 27/79 ἀποφάσεών του:

1) Προακτέου κατ' ἐκλογὴν Συνταγματάρχου Ὑγειονομικοῦ (Ἰατρῶν).

2) Προακτέου κατ' ἀρχαιότητα Συνταγματάρχου Διαχειριστῶν Ὑγειονομικοῦ καταλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

3) Προακτέων κατ' ἐκλογὴν Ἀντισυνταγματαρχῶν Πεζικοῦ — Πυροβολικοῦ καὶ Ὑλικοῦ Πολέμου.

4) Προακτέων κατ' ἀρχαιότητα Ἀντισυνταγματαρχῶν Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Διαβιβάσεων.

5) Προακτέου κατ' ἐκλογὴν Ταγματάρχου Πυροβολικοῦ.

γ) Τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Στρατοῦ Ξηρᾶς ὑπ' ἀριθμὸν 1 συνταχθέντας πίνακας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 21, 25, 26, 27, 28 καὶ 29/12 Δεκεμβρίου 1979 Πρακτικῶν του:

Ἔτους 1973 — 74.

1) Προακτέου Ταγματάρχου Πεζικοῦ Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος.

Ἔτους 1978 — 79.

2) Ἀποστρατευτέου Ἀντισυνταγματάρχου Στρατολογικοῦ συμπληροῦντος 35ετίαν.

Ἔτους 1979 — 80.

3) Προακτέου κατ' ἐκλογὴν Ἀντισυνταγματάρχου Ἐφοδιασμοῦ — Μεταφορῶν.

4) Προακτέων κατ' ἐκλογὴν Ἀντισυνταγματαρχῶν Οἰκονομικοῦ καὶ Στρατολογικοῦ, καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

5) Προακτέων κατ' ἀρχαιότητα Ἀντισυνταγματαρχῶν Ἐφοδιασμοῦ — Μεταφορῶν καὶ Ὑγειονομικοῦ (Ὀδοντιάτρων), καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

6) Προακτέων κατ' ἐκλογὴν Ταγματαρχῶν Πεζικοῦ, Ἱππικοῦ Τεθωρακισμένων, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Διαβιβάσεων.

7) Προακτέου κατ' ἀρχαιότητα Ταγματάρχου Μηχανικοῦ.

8) Προακτέων κατ' ἀρχαιότητα Ταγματαρχῶν Πεζικοῦ καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

9) Προακτέων κατ' ἐκλογὴν Λοχαγῶν Ἱππικοῦ — Τεθωρακισμένων, Πυροβολικοῦ καὶ Ὑγειονομικοῦ (Κτηνιάτρων — Ὀδοντιάτρων).

10) Προακτέου κατ' ἀρχαιότητα Λοχαγοῦ Τεχνικοῦ (Β' Κατηγορίας).

11) Προακτέων κατ' ἀρχαιότητα Ὑπολοχαγῶν Πεζικοῦ καὶ Ὑγειονομικοῦ (Ἰατρῶν).

δ) Τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν Στρατοῦ Ξηρᾶς ὑπ' ἀριθμὸν 2 συνταχθέντας πίνακας, ἔτους 1979 — 80, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 31, 32 καὶ 34/1979 Πρακτικῶν του:

1) Προακτέου κατ' ἀρχαιότητα Ὑπολοχαγοῦ Τεχνικοῦ καταλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

2) Προακτέων κατ' ἀρχαιότητα Ἀνθυπολοχαγῶν Πεζικοῦ.

3) Προακτέου κατ' ἀρχαιότητα Ἀνθυπολοχαγοῦ Μουσικοῦ καταλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

---

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1023

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44151/4661/56 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «Περὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν ἐπεξεργασίας σταφίδος, μελῶν τῆς ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης Συνεργατικῆς Σταφιδεργατῶν», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ/τος 212/69 «Περὶ ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ»

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 424 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΑΕΔ διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 10.7.1979 συνεδρίασιν αὐτοῦ.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1129/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44151/4661/56 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐγκριθέντος Κανονισμοῦ «Περὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν ἐπεξεργασίας σταφίδος, μελῶν τῆς ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης Συνεργατικῆς Σταφιδεργατῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 6.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀνεργίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπαγομένων ἠσφαλισμένων, ὁρίζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ Ν. Δ/τος 2961/54 «Περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας» ὁριζόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν οὗτοι ἀνῆκον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδοτήσεώς των».

Ἄρθρο 2.

Τὸ ἄρθρο 7 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ παροχῶν, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 7.

«1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπίδομα ἀνεργίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα (50) ἢ ἑβδομήκοντα πέντε (75) ἡμέρας δι' ἑκάστην περίοδον ἐπιδοτήσεως, ἐπὶ πραγματοποιήσει ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) ἢ ἑκατὸν πεντήκοντα (150) τουλάχιστον ἡμερῶν ἐργασίας ἀντιστοίχως, ἐντὸς προηγουμένου ταύτης ἡμερολογιακοῦ ἔτους, καταβάλλεται δὲ δι' ἕκαστον μῆνα τμῆμα τούτου ἐφ' ὅσον, διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς ὁ ἠσφαλισμένος τυγχάνων διαθέσιμος πρὸς ἀπασχόλησιν ἐπραγματοποίησεν ὀλιγωτέρας τῶν δέκα τριῶν (13) ἡμερῶν ἐργασίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Ὡς διαθέσιμοι πρὸς ἀπασχόλησιν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου, λογίζονται οἱ ἔχοντες πρα-

[illegible] ἀριθμὸν [illegible] ὑπὸ τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνεργατικῆς πραγματοποιηθέντα. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ [illegible] ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας, πρὸς ἡμέρας ἐργασίας ἐξομοιοῦνται αἱ ἡμέραι ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον διὰ ταύτας κατεβλήθη ἐπίδομα ἀσθενείας ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἢ μέρισμα ὑπὸ τῆς Συνεργατικῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

[illegible] διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς οὐδεμία ἡμέρα ἐργασίας ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνεργατικῆς, δὲν θεωροῦνται διαθέσιμα πρὸς ἀπασχόλησιν τὰ μέλη διὰ τὰ ὁποῖα ἐπῆλθε τις τῶν ἐν ἄρθρῳ 77 παρ. 1, 2 - 4 τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσφαλίσεως ΙΚΑ λόγων ἀναστολῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται δεδουλευμένον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός. Πρὸς τοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος δέον τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους τοῦ ἑπομένου μηνὸς νὰ ὑποβάλη τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς ἐπιδότησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων [illegible] δικαιολογητικῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(5)

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 198, τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1979.

Περὶ ὁρισμοῦ α) ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ ἐκ δικαιοπραξίας καὶ β) τοῦ νομίμου καὶ ἐξ ὑπερημερίας τόκου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 (παρ. 5) τοῦ Ν. 876/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοῦ Α.Ν. 281/1936 «περὶ χρόνου ἀνακλήσεως παρανόμων Διοικητικῶν Πράξεων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 145/28.9.1979 πρᾶξιν αὐτοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ὡρίσθη τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ μὲν ἐκ δικαιοπραξίας τόκου εἰς ποσοστὸν 23 % ἐτησίως, τοῦ δὲ ἐκ νομίμου καὶ ἐξ ὑπερημερίας τόκου εἰς ποσοστὸν 25 % ἐτησίως (ΦΕΚ 233/Α/11.10.1979).

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν τῇ προαναφερομένῃ πράξει ἐκδοθείσῃ [illegible] πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς [illegible] κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 269/30.8.1979 [illegible] τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ νομίμου καὶ ἐξ ὑπερημερίας τόκου.

4. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. [illegible] 11.1979 ἔγγραφον τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ἀποφασίζει:

Ἀνακαλεῖ ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀριθμ. 145/28.9.1979 πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ [illegible] τὴν παρ. β' αὐτῆς καὶ ὁρίζει τὸ ποσοστὸν τοῦ νομίμου καὶ ἐξ ὑπερημερίας τόκου εἰς 25 % ἐτησίως.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος — Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ὁ Γραμματεὺς
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ΣΤΑΥΡΟΣ Κ. ΜΠΑΛΤΑΣ

(6)

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 199, τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1979

Περὶ ἐθελοντικῶν εἰσφορῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὰ ταμεῖα τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 932/1971 «περὶ ἑκουσίων συνεισφορῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς Διεθνεῖς Ὀργανισμούς».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Δ6/οἰκ. 3920/12.10.1979 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Ἐξωτερικῶν καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν διαβιβασθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Δ6/οἰκ. 4327/Σχετ. 4158/3920-Φ. 4/1/4/28.11.1979 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς συμβολικὴ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὰ ταμεῖα τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας.

3. Προφορικὴν εἰσήγησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργῶν, ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει τὴν καταβολὴν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα ταμεῖα καὶ διὰ τοῦ ἔναντι ἑκάστου τούτων ἀναγραφομένου ποσοῦ, ὡς συμβολικὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν σκοπῶν τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας, ἤτοι:

1. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Καταπολεμήσεως τῆς Εὐλογιᾶς, ποσὸν δραχμῶν ἰσότιμον δολλαρίων δύο χιλιάδων ($2000).
2. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Καταπολεμήσεως τῆς Ἑλονοσίας, ποσὸν δραχμῶν ἰσότιμον δολλαρίων τριῶν χιλιάδων ($3000).
3. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Πρόγραμμα Τεχνικῆς Συνεργασίας Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς, ποσὸν δραχμῶν ἰσότιμον δολλαρίων δύο χιλιάδων ($2000).
4. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον περὶ προαγωγῆς Ὑγείας, ποσὸν δραχμῶν ἰσότιμον δολλαρίων δύο χιλιάδων ($2000).
5. Εἰς τὸ Εἰδικὸν Πρόγραμμα συνεργασίας μετὰ νεοσυστάτων ἀνεξαρτήτων Κρατῶν Ἀφρικῆς, ποσὸν δραχμῶν ἰσότιμον δολλαρίων χιλίων ($1000).

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος — Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ὁ Γραμματεὺς
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ΣΤΑΥΡΟΣ Κ. ΜΠΑΛΤΑΣ

(7)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

Στὸ Π. Δ/γμα 963/79 ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ΦΕΚ 274 τ.Α'/8.12.1979 «περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας τῶν, δι' ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμεταλλεύσεως τῶν Δημοσίων Δασῶν, παραγομένων δασικῶν προϊόντων», γίνεται ἡ κατωτέρω προσθήκη στὸ ἄρθρο 4 παρ. 1 στίχος 5ος: μετὰ τὸ 2.000 κ.μ. ἡ φράση «στρογγύλης ξυλείας».

(Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας).

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ